

Reportage – REISVERHAAL

Onderwaterfotografie: Hugycup 2009 vanuit een andere hoek

De laatste jaren is de populariteit van de onderwaterfotografie enorm toegenomen. Mede dankzij de digitale fotografie gaan menig duikers met hun cameraatje de diepte in op zoek naar de beste foto's. Doch blijkt de perfecte foto niet zo eenvoudig te maken. Althans niet voor de doorsnee onderwaterfotograaf en duiker.

Alex Mustard, David Doubilet, Franco Banfi, Paul Munzinger, ... wereldberoemde onderwaterfotografen waar we nog heel veel kunnen van leren. Maar ook Nederland met oa. Karin Brussaard en Peter Verhoog en het kleine België tellen ondertussen al een aantal beroemde onderwaterfoto- en videografen.

Zo kaapte Danny Van Belle met zijn film '*Lembeh, ongewoon mooi*' in 2008 de eerste prijs weg op het '35ste Wereldfestival voor onderwaterbeelden' in het Franse Antibes. Door de enorme biodiversiteit aan fauna en flora in Lembeh koos Danny dan ook meteen het kleine eilandje uit als locatie voor de allereerste hugycup wedstrijd.

Deze foto- en video competitie wordt omschreven als een combinatie van wedstrijd en cursus. Reden genoeg dus om ook maar eens af te zakken naar het kleine eilandje Lembeh, gelegen ten Noordoosten van Sulawesi, Indonesië.

Onze eerste duikdag krijgen we meteen het gezelschap van organisator Danny Van Belle. Zowel tijdens als na de duiken krijgen we tips en uitleg van de master himself. 's Avonds worden de foto's bekeken op de laptop en gaat iedereen aan de slag want iedere dag mag je namelijk maximum tien onbewerkte foto's indienen voor de competitie.

De volgende morgen vraagt onze duikgids Andries wat we vandaag willen zien. Via het internet hadden we reeds vernomen dat de gidsen je graag laten zien wat jij wil zien. Heel bescheiden vertellen we Andries dat we eigenlijk al heel wat gezien hebben maar nog nooit een flamboyante sepia, een hairy frogfish, de harlekijn garnaal, de *Rhinopias frondosa* en nog een aantal andere rare schepsels.

Onze vierde duik is nog geen twintig minuten ver tot wanneer er plotseling op mijn duikfles wordt getikt. Onze gids neemt me terug mee naar een diepte van amper negen meter en toont me mijn eerste harige hengelaarsvis. Wat een klein beestje is me dat! Dertig minuten lang blijven we wachten bij dit harige maar prachtig monstertje vooraleer hij zijn mond volledig open trekt. Onze eerste speciale foto?

Opgelaten blijven we nadien nog wat uitduiken op de zwarte bodem. Maar nog geen vijf minuten later brengt Andries ons bij de flamboyante cuttlefish. Dit diertje is net iets groter dan ons welgekende sepiola'tje en zijn geeloranje kleuren golven constant over zijn rug. Schitterend! Maar weeral dacht ik dat dit diertje ook wat groter was.

Ondertussen zitten we al drie duikdagen ver in de competitie en voor het eerst lijkt het erop dat de instellingen van ons nieuw fototoestel aan onze eisen voldoen. Maar Danny benadrukt nogmaals dat iedere fotograaf in de competitie goede foto's maakt. En, als je er echt wil uitspringen moet je eens proberen een foto te maken die verschilt van alle andere.

Zo gezegd, zo gedaan, denk je. De volgende morgen duiken we dus opnieuw met volle moed op het zwarte zand. De duiken in de negentien kilometer lange en slechts vier kilometer brede straat staan immers gekend voor zijn muck diving.

MUCK DIVING

Muck diving is eigenlijk ontstaan op plaatsen waar het zicht wat minder goed is. Het duiken op zandbodems is hierdoor enorm populair geworden vooral omdat men via deze methode van duiken heel veel kleine schepsels weet te vinden die zich perfect tegen de achtergrond camoufleren.

Maar Danny gaat nog wat verder. *'Jullie fotografieren nog te veel de dingen die je nog nooit hebt gezien'. Tip vierentwintig volgt dus: 'Neem eens je tijd. Bekijk de situatie. Kijk naar de compositie en zwemt het diertje weg, zwem dan ook weg en ga op zoek naar een diertje dat wel op de foto wil. Het menselijk oog ervaart een goede foto wanneer er ook aan de compositie regels wordt voldaan'.*

Diezelfde avond levert Els nog amper vijf en ikzelf slechts zes foto's in voor de competitie. Els haar moed begint stilaan te zakken tot ze de volgende dag met een reeks van twintig goede foto's komt aandraven. Extra overuren dus want de limiet is tien foto's.

Op duikdag vijf begint onze gids Andries zijn eerste Nederlandse woordjes te spreken. In ruil voor wat Sulawesisch heb ik hem één van mijn favoriete TV spots aangeleerd. Bij het bovenkomen van inmiddels onze achttiende duik roept onze duikgids Danny toe: Hé Danny, Did you took my Badjas? You know from nothing zekers? Sebiet no koffiekoecken for you! Het dipje van eergisteren is ondertussen verwerkt en tevens heb ik tijdens één van mijn romantische buien – dat gebeurt niet zo dikwijls hoor – onze duikgids kunnen overtuigen om morgen een bezoek te brengen aan een kwekerij van inlandse dieren. Els is namelijk gek van beestjes en daarenboven heeft ze een zwak voor het Tarsius aapje, ook wel het spookdiertje genoemd. Het opvallendste aan deze kleine nachtdiertjes zijn hun grote ogen.

In de namiddag komen er ook vandaag opnieuw stapelwolken opzetten en wakkert de wind aan. Telkens ziet het er naar uit of er ieder moment een onweer gaat losbarsten maar niets is minder waar. Onze missie voor onze volgende duik wordt de *Rhinopias Frondosa*. En ja hoor, opnieuw weet onze duikgids Andries het kleine maar wondermooie diertje te vinden. Het is en blijft hier in Lembah ongelooflijk. Alles wat je kan vinden aan macro leven in de boekjes is hier in levenden lijve te zien. Daarbij komen nog de aangename watertemperatuur van 27°C en de grote luxe aan boord: twee gastduikers en een lokale duikgids per boot.

Na acht duikdagen sluiten we onze eerste competitie af. We hebben onze techniek kunnen bijschaven, hebben dingen geleerd van andere grote fotografen en op ons lijstje van vreemde wezentjes staan enkel nog de Blue ringed octopus, de bamboo shark en de Mimic octopus. Maar deze zullen voor volgend jaar zijn want wij komen zeker terug. De familiale sfeer die heerst in Divers Lodge, de honden, de kat en het gezellig ontbijten en dineren samen met de eigenaars maken van deze vakantie een toplocatie.

BUNAKEN

Als afsluiter hebben wij nog vijf duikdagen in het National Park van Bunaken - gelegen ten Noordwesten van Sulawesi - gereserveerd. Wij verblijven in het pas vier jaar oude Bunaken Village Resort. Onze eerste indruk van het resort is Wauw! Prachtig! De eigenaars, Nederlander Jochem en zijn Indonesische echtgenote Angelina, zijn nog vrij jong maar hebben inmiddels een heel knap en gastvriendelijk resort opgebouwd.

In tegenstelling tot Lembah blijft het hier de ganse dag snikheet. Tussen de duiken in zoek ik alle plekjes van het hotel af op zoek naar wat schaduw en verfrissing. Gelukkig hebben wij het enige resort met zwembad uitgezocht.

Na de duiken in Lembah Strait is het weer even wennen. Hier bestaan de riffen uit prachtig gekleurde koralen en muurrechte drop offs naar 100 meter diepte. Grote gorgonen en sponzen tref je hier op slechts enkele meters onder de zeespiegel. Dit verklaart dan ook meteen dat er hier enorme stroming kan staan en dat driftduiken dagelijkse kost is.

Op één van de mooiste duikplaatsen van het park - Lekuan II genaamd - zien we de grootste soepschildpad die ik ooit heb gezien en dagelijks zien we enkele rifhaaien rondcirkelen in de diepte. Het nationaal park van Bunaken in combinatie met Lembah Strait is een absolute aanrader. Een reis om zeker eens te herhalen!

Brevetten en cursussen onderwaterfotografie

Bij de Nederlandse onderwatersportbond kan je de specialisatie Digitale Onderwaterfotografie volgen. Deze cursus is gebaseerd op het prachtige lesboek uitgegeven door de NOB in 2008. Meer informatie hierover kan je vinden op www.underwatersport.org

Zowel voor de beginnende als de al wat meer gevorderde onderwaterfotograaf organiseert de Belgische NELOS foto-, film-, en videocommissie op regelmatige basis cursussen OW-fotografie en OW-videografie. De brevetten gaan van onderwaterfotograaf Niveau 1, 2 en 3 tot en met onderwaterfotografie Instructeur Niveau 1 tot en met Niveau 3.

Buiten deze cursussen worden er jaarlijks ook twee wedstrijden georganiseerd. Voor alle data van cursussen, wedstrijden en andere weetjes verwijs ik je graag door naar de Nelos website www.underwaterfotografie.be

Tekst: Bruno Van Saen

Foto's: Bruno Van Saen & Els Van Den Borre